

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Porez na dodatu vrednost". Rad ima 45 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

UVOD

Porezi su osnovni oblik ili instrument formiranja javnih prihoda, pokrića budžetskih rashoda i zadovoljavanja javnih potreba. Danas mnogi finansijski teoretičari savremenu državu nazivaju "poreskom državom", jer žele naglasiti kakav značaj za nju imaju porezi. Za sada, međutim, još ne postoji jedinstveno gledište i stav u vezi s pitanjem šta su porezi, možda i zbog toga, jer su porezi istorijska kategorija koja se vrlo često menjala kroz sve društveno ekonomske formacije, u gotovo svim vremenskim periodima. Sadržaj poreza se manjao paralelno s promenama političkih, društveno-ekonomskih i drugih odnosa. Oni su direktan refleks tih odnosa, odnosno sistema.

1. DEFINISANJE POREZA

Takođe u definiciji i objašnjenju poreza proizilaze i činjenice da postoje tri osnovna načina uvođenja i nametanja poreza:

- 1) Nametanje porezne obaveze silom (pokorenim narodima),
- 2) Uvođenje poreza na osnovu ugovora između određenih staleža, klasa i vladara (države u vreme klasnog feudalizma)
- 3) Ustavno uvođenje i plaćanje poreza, što je karakteristično za uvođenje poreza u savremenim državama, kako kapitalizma, socijalizma, tako i u zemljama u tranziciji.

Sva tri oblika treba da uđu u definiciju poreza, što je, svakako, vrlo teško, posebno kada se želi jedinstvena definicija.

Navešćemo samo neke poznate definicije poreza:

„Porezima smatramo davanje novca, ili drugih materijalnih davanja, državi ili drugim javnopravnim telima u cilju zadovoljavanja javnih potreba od strane javne vlasti, koja se ubira na osnovu jednostrano utvrđenog načina i jednostrano utvrđenim iznosima prema nekom opštem merilu". (Eheberg)

Prema Gastonu Jezeu, porez se definiše na sledeći način:

„Porez je davanje u novcu, koji država ubira od pojedinaca na osnovu svoje vlasti, bez direktne protivnakanade, a u cilju pokrića javnih tereta". Ova definicija sadrži u sebi dosta opštih i prihvatljivih elemenata za sve sisteme.

Porez se, dakle, što se iz definicije vidi, izvodi iz sledeće tri osnovne karakteristike:

- 1) Obaveznost davanja, čak i prinudnim putem (po čemu se razlikuje od svakog dobrovoljnog davanja).
- 2) Ne postoji direktna protivnakanada od strane države ili drugog javno-pravnog tela poreskom obvezniku (za razliku od taksa, kod kojih postoji uska veza između davanja i činjenja usluge),

3) Poreska davanja su bespovratna (po čemu se, u osnovi razlikuju od zajmova).

U javnim finansijama je apsolviran stav da manifestaciju ekonomske snage koju treba oporezovati, odnosno da poreski objekat, čine:

(1) prihodi, odnosno dohodak kao zbir svih neto prihoda,

(2) imovina i

(3) potrošnja.

Porezi na potrošnju su porezi koji se plaćaju u vezi sa korišćenjem finalnih dobara i usluga u zemlji potrošnje. Oni su uvek posredni porezi koji indirektno (posredno) pogađaju poresku snagu koja se manifestuje u radnjama upotrebe i trošenja dohotka odnosno imovine. U pitanju su, znači, porezi koji se plaćaju u vezi sa korišćenjem finalnih dobara i usluga. Njihove ključne prednosti su:

(1) izdašnost,

(2) elastičnost,

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com